
Fra: Halvor E. Sigurdson <hes@nho.no>
Sendt: tirsdag 13. oktober 2020 12.58
Til: Postmottak Finansdepartementet
Emne: Deres ref 20/529

Høring – forskrifter til lov 1. mars 2019 nr. 2 om register over reelle rettighetshavere

NHO ønsker å gi noen tilleggskommentarer til høringen. Vi beklager forsinkelsen.

14 Fastsettelse og beregning av tvangsmulkt

Vi mener registrering av reelle rettighetshavere må være et synlig alternativ allerede ved melding om registrering av selskap. De kan da velge å registrere rettighetshavere samtidig. Gjør de ikke det, får de i alle fall et varsel om at det er nødvendig med registrering i løpet av 14 dager etter registreringen.

Vi vil tro at selskaper som er registrerte idet loven trer i kraft, vil bruke en del tid på å få registrert reelle rettighetshavere. De må bli gjort oppmerksom på reglene, forstå reglene, identifisere rettighetshavere, innhente opplysninger og registrere opplysninger.

Departementet har lagt opp til, men ikke foreslått, konkrete overgangsregler. I prinsippet følger det da av § 9 fjerde ledd at registreringspliktige skal ha registrert opplysninger 14 dager etter at loven har trådt i kraft. Vi mener at forskriften må inneholde overgangsregler som gjør at registreringspliktige for tilstrekkelig med tid til å gjøre det som er nødvendig, jf. ovenfor, til å tilpasse seg et regelsett. Videre mener vi at registerfører må få instruksjoner som gjør at de kan være tilbakeholdne med å håndheve tiltak i en tilstrekkelig periode. Vi anbefaler kontakt med Skatteetaten for å høre om erfaringene med den forbilledlige håndteringen ved innføringen av a-ordningen.

Vi viser til våre kommentarer i høringssvaret 30.09.20 når det gjelder registreringspliktiges retteplikt. I en situasjon med ulike vurderinger av hva som skal registreres, vil det trolig være nødvendig med en del arbeid for registreringspliktige i mange tilfeller. Det kan være usikkerhet om regelforståelse, regelanvendelse og fakta. En retteplikt med 14 dagers frist er derfor for kort.

Vi er enig i at registerfører skal kunne ettergi krav om tvangsmulkt. Vi understreker samtidig at reglene om pålegg og tvangsmulkt etter loven er "kan"-regler. Det kan fort være situasjoner der verken pålegg eller tvangsmulkt er nødvendige for å fremtvinge etterlevelse. Det kan simpelthen være at registreringspliktig trenger tid for å skaffe de opplysningene som er nødvendige.

Departementet foreslår i § 5-1 fjerde ledd siste punktum at det ikke skal være mulig å ettergi krav om tvangsmulkt for nyregistrerte selskaper. Forslaget er ikke begrunnet. I mange tilfeller vil det kunne være enklere å kjenne de reelle rettighetshaverne i et nyregistrert selskap enn i andre. Det trenger likevel ikke være slik. Nyregistrerte selskaper kan være stiftet som del av et konsern eller ved fisjon etc. De som da er ansvarlige for registreringen av reelle rettighetshavere, har da ikke nødvendigvis opplysninger om reelle rettighetshavere parat. Vi kan ikke se hvorfor registerfører ikke skal ha mulighet til å ettergi krav hvis vilkårene for det er oppfylt, akkurat for disse selskapene.

Størrelsen på den tvangsmulkten som er foreslått, er egentlig ikke begrunnet. Størrelsen går etter vår vurdering langt utover det som kan anses for å være nødvendig for å fremtvinge etterlevelse. Som tvangsmiddel svekker ventelig effekten seg ettersom tiden går. Tiden bør derfor begrenses. Vi viser dessuten til at overtredelse av loven er straffesanksjonert.

Departementet foreslår at tvangsmulkt skal beregnes per påbegynte uke. Vi ser ingen grunn til at mulkten ikke kan være en dagmulkt, der mulkten opphører idet registreringspliktige etterlever.

Etter loven § 14 første ledd kan pålegg rettes mot den registreringspliktige og dets styre, daglige leder "eller andre med rett til å representere den registreringspliktige", som er omtalt på side 55 i høringsnotatet. Annet ledd gjelder tvangsmulkt, som ikke er omtalt samme sted. Det er ikke opplagt at tvangsmulkt etter annet ledd skal kunne rettes mot andre enn registreringspliktige.

Registreringsplikten pålegger den registreringspliktige etter § 9. Likevel nevner forskriften § 5-1 femte ledd tvangsmulkt rettet mot styret mv.

Det systemet som er foreslått, er et annet enn det som følger av regnskapsloven, som gjelder et solidaransvar for styremedlemmer mv. Solidaransvar vil normalt være begrunnet med økt sjanse for kreditor for betaling.

Det er prinsipielle og praktiske spørsmål ved å pålegge andre enn den registreringspliktige tvangsmulkt.

15 Økonomiske og administrative konsekvenser

For mange selskaper vil det åpenbart være svært enkelt å identifisere og hente inn opplysninger om reelle rettighetshavere. Vi understreker likevel at antall aksjonærer i et selskap ikke nødvendigvis er avgjørende. Også selskaper med én aksjonær, kan inngå i konserner, også med utenlandske, morselskaper, med forhold det kan være komplisert for den registreringspliktige å finne ut av. Og selv med få aksjonærer, direkte eller indirekte, kan det være problematisk å finne ut av spørsmål om konsolidering, aksjonæravtaler, indirekte eierskap mv.

Når det gjelder personvernkonsekvenser, viser vi til vårt høringssvar 30.09.20, der vi særlig peker på de manglende avveiningene i høringsnotatet.

Med vennlig hilsen
Halvor E. Sigurdson
Fagleder næringsjus
Mobil/sms 93 06 36 94
HES@NHO.no

Næringslivets Hovedorganisasjon (NHO)
Middelthunsgate 27, Postboks 5250 Majorstuen, 0303 Oslo
Telefon 23 08 80 00
www.NHO.no